

Ο Χριστός μετανάστης!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Κυριακή μετά τη Γέννηση του Χριστού

«Όταν αναχώρησαν οι μάγοι, ένας άγγελος του Θεού παρουσιάστηκε στον Ιωσήφ στο όνειρό του και του είπε: 'Σήκω αμέσως, πάρε το παιδί και τη μητέρα του και φύγε στην Αίγυπτο και μείνε εκεί ωσότου σου πω. Γιατί ο Ηρώδης όπου να 'ναι θα ψάξει να βρει το παιδί, για να το σκοτώσει'. Ο Ιωσήφ σηκώθηκε αμέσως, πήρε το παιδί και τη μητέρα του και μέσα στη νύχτα έφυγε στην Αίγυπτο· εκεί έμεινε ώσπου πέθανε ο Ηρώδης. Έτσι εκπληρώθηκε ο λόγος του Κυρίου που είχε πει ο προφήτης: Από την Αίγυπτο κάλεσα το γιο μου.

Όταν κατάλαβε ο Ηρώδης πως οι μάγοι τον εξαπάτησαν, οργίστηκε πάρα πολύ. Έστειλε τότε στρατιώτες και σκότωσαν στη Βηθλεέμ και στην περιοχή της όλα τα παιδιά από δύο χρονών και κάτω, σύμφωνα με το χρόνο που εξακρίβωσε από τους μάγους. Έτσι εκπληρώθηκε ο λόγος του Κυρίου, που είχε πει ο προφήτης Ιερεμίας:

Ακούστηκε στη Ραμά κραυγή,

θρήνος, κλάματα και στεναγμός βαρύς·

για τα παιδιά της κλαίει η Ραχήλ

και πουθενά δε βρίσκει παρηγοριά,

γιατί δεν υπάρχουν πια στη ζωή.

Όταν, λοιπόν, πέθανε ο Ηρώδης, ένας άγγελος σταλμένος από τον Κύριο εμφανίστηκε στον Ιωσήφ σε όνειρο στην Αίγυπτο, και του είπε: 'Σήκω, πάρε το παιδί και τη μητέρα του και πήγαινε στη χώρα του Ισραήλ, γιατί πέθαναν όσοι ήθελαν να θανατώσουν το παιδί'. Τότε ο Ιωσήφ σηκώθηκε, πήρε το παιδί και τη μητέρα του και γύρισε πάλι στη χώρα του Ισραήλ. Όταν έμαθε πως βασιλιάς της Ιουδαίας είναι ο Αρχέλαος, στη θέση του πατέρα του, του Ηρώδη, φοβήθηκε να εγκατασταθεί εκεί. Με θεϊκή εντολή όμως, που του δόθηκε στο όνειρό του, αναχώρησε για την περιοχή της Γαλιλαίας. Ήρθε, λοιπόν, και εγκαταστάθηκε στην πόλη Ναζαρέτ. Έτσι εκπληρώθηκε για τον Χριστό η προφητεία που έλεγε ότι θα ονομαστεί Ναζωραίος (Ματθ. 2, 13-23).

Η Γέννηση του Χριστού περιγράφεται από τον ευαγγελιστή Ματθαίο κατά τρόπο που δείχνει προκαταβολικά την τύχη του Μεσσία μέσα στον κόσμο: Μόλις γεννιέται μεταναστεύει, κατόπιν θεϊκής εντολής, στην Αίγυπτο. Είναι μετανάστης που αλλάζει πατρίδα για να αποφύγει τον κίνδυνο, όπως στην Παλαιά Διαθήκη μορφές σαν τον Αβραάμ, τον Ιακώβ και τα παιδιά του που υπακούοντας σε εντολή του Θεού μεταναστεύουν σε άλλη χώρα, ο τελευταίος μάλιστα με τα παιδιά του στην Αίγυπτο. Γενικότερα, ο νεογέννητος Χριστός, ευθύς ως εισέρχεται στον παρόντα κόσμο, γνωρίζει την καταδίωξη και εχθρότητα εκ μέρους των αρχόντων. Η εχθρότητα αυτή βρίσκει τον κύριο εκπρόσωπό της στον βασιλιά Ηρώδη, η θηριωδία του οποίου μας είναι γνωστή και από τους ιστορικούς της εποχής του. Θα μπορούσε να πει κανείς ότι ο θάνατος του Χριστού προανακρούεται ήδη από τη στιγμή της γεννήσεώς του. Η όλη πορεία του μέσα από τον κόσμο θα είναι ένας σταυρός αγάπης και θυσίας· ένας σταυρός στον οποίο θα νικηθεί οριστικά η δαιμονική δύναμη του κακού για να λάμψει το φως της αναστάσεως.

Όσο κι αν φαίνεται ότι οι κοσμικές καταστροφικές δυνάμεις κυριαρχούν πάνω στην ανθρωπότητα, η επικράτησή τους είναι φαινομενική και προσωρινή· γιατί βασικά μέσα στην ιστορία πραγματοποιείται το λυτρωτικό σχέδιο της θείας οικονομίας, το οποίο κανείς δεν μπορεί να ανα-τρέψει ή να ματαιώσει. Η θηριωδία του Ηρώδη, που εκδηλώθηκε με την απάνθρωπη σφαγή των νηπίων στη Βηθλεέμ και στη γύρω περιοχή, δεν ήταν δυνατό να στα-ματήσει ήδη από την αρχή του το έργο του νεογέννητου Μεσσία, που βρισκόταν κάτω από την προστατευτική πρόνοια του Θεού. Η μνεία της σφαγής των νηπίων, που δεν καθορίζεται στα Ευαγγέλια ο αριθμός τους, αποτελεί την απαρχή των μαρτύρων της πίστεως. Ο υπερβολικός αριθμός της λειτουργικής παραδόσεως, 14 χιλιάδες (διπλασιασμός του ιερού αριθμού 7, πολλαπλασιαζόμενος με το 1000) δείχνει προκαταβολικά τους πολλούς μάρτυρες του Χριστιανισμού. Ο αριθμός αυτός είναι υπερβολικός για τη μικρή Βηθλεέμ, έστω και με τα περίχωρά της, γι' αυτό και ο συμβολικός χαρακτήρας του που δεχτήκαμε παραπάνω είναι εκ των πραγμάτων επιβεβλημένος.

Το ότι η πρόνοια του Θεού Πατέρα προστατεύει το θείο βρέ-φος από την απειλητική μανία του κοσμικού άρχοντα, το ότι το καθοδηγεί σε ασφαλές μέρος και το προειδοποιεί τελικά για τη δυνατότητα επιστροφής στην πατρίδα του αποτελεί ένα στοιχείο αισιοδοξίας για την αντιμετώπιση των κινδύνων της ζωής. Καθένας μας διαθέτει ίσως από την προσωπική του ιστορία κάποιο συγκλονιστικό βίωμα που το χέρι του Θεού ενήργησε προστατευτικά πάνω του και τον έσωσε από βέβαιο θάνατο, είτε οδηγώντας τα βή-ματα ενός φίλου και προστάτη προς βοήθειαν, είτε φωτί-ζοντας τον ίδιο να ενεργήσει σωστά, είτε με κάποιον άλλο τρόπο. Κι η μεγαλύτερη δυσπιστία ή ο ορ-θολογισμός συντρίβονται μπροστά στην ακατάλυτη δύνα-μη του προσωπικού βιώματος. Άλλωστε το ότι οι μάγοι ειδοποιηθέντες από τον Θεό, «δι' άλλης οδού ανεχώρησαν εις την χώραν αυτών» (Ματθ.2,12) δείχνει ότι υπάρχουν τρόποι που φωτίζει ο Θεός τους ανθρώπους να φέρονται συνετά και να αποφεύγουν τους άσκοπους κινδύνους. Όταν βρισκόμαστε σε αδιέξοδα, ας σκεπτόμαστε ότι υπάρχει και «η άλλη οδός».

Το αισιόδοξο μήνυμα που απευθύνει η ευαγγελική διήγηση της Κυριακής μετά τη Γέννηση του Χριστού στον σημερινό αναγνώστη είναι ότι παρά τον φαινομενικό θρίαμβο του κακού, του μίσους και της θηριωδίας μέσα στην ιστορία των ανθρώπων, τελικά επιβάλλεται η δύναμη της αγάπης και της καλοσύνης. Ότι ο Θεός γεννιέται σαν άνθρωπος μέσα στην ιστορία αποτελεί ακριβώς μια απόδειξη για το στοργικό ενδιαφέρον του Θεού να λυτρώσει τον άνθρωπο από τις δαιμονικές δυνάμεις της καταστροφής και του αφανισμού.

του Ιωάννη Καραβιδόπουλου, Ομότ. Καθηγητή της Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ., στο

Amen.gr

Πηγή: amen.gr